IX kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Petycji**
(nr 79)
z dnia 6 października 2021 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 79)

6 października 2021 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek obrad:

– rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej na dezyderat nr 83 w sprawie uprawnień emerytalno-rentowych funkcjonariuszy Służby Celnej i funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej;

– rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Klimatu i Środowiska na dezyderat nr 99 w sprawie przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zakresie możliwości różnicowania stawek opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi;

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 197 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 505 ze zm.) poprzez skrócenie do 3 lat maksymalnego okresu pełnienia przez funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej służby w stopniach: szeregowych, podoficerów i aspirantów (BKSP-144-IX-321/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 77 oraz art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2019 r. poz. 351 ze zm.) poprzez zastąpienie w nich w opisie sankcji wyrazu „lub” wyrazem „albo” (BKSP-144-IX-322/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 266 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 286 ze zm.) (BKSP-144-IX-327/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 225 ust. 1 i art. 227 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2019 r. poz. 1541 ze zm.) przez skreślenie w nich wyrazów „do 30 dni” (BKSP-144-IX-328/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 37 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.) w zakresie obowiązku dołączenia przez pełnomocnika do akt sprawy pełnomocnictwa (BKSP-144-IX-336/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 1575 ze zm.) w zakresie art. 506, art. 519[1] § 2, art. 563 oraz stworzenia możliwości ustalenia ojcostwa z urzędu, a także zmiany art. 89 § 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r.

– Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. z 2020 r. poz. 1359) poprzez zastąpienie w zdaniu pierwszym wyrazu „wyroku" wyrazem „orzeczeniu" (BKSP-144-IX-344/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz.U. z 2020 r. poz. 1910 ze zm.) w zakresie naliczania pokrycia kosztów eksploatacji nieruchomości wspólnej (BKSP-144-IX-352/21);

– rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwały upamiętniającej poznańskich adwokatów broniących robotników Poznańskiego Czerwca 1956 (BKSP-144-IX-354/21).

W posiedzeniu udział wzięli: **Magdalena Rzeczkowska** sekretarz stanu w Ministerstwie Finansów, szef Krajowej Administracji Skarbowej, **Bogusława Brzdąkiewicz** zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami Ministerstwa Klimatu i Środowiska, **Andrzej Wojtczak** naczelnik wydziału w Departamencie Mieszkalnictwa Ministerstwa Rozwoju i Technologii, **Anna Lewandowska** specjalista w Departamencie Innowacji i Polityki Przemysłowej MRiT, **Marcin Dobruk** dyrektor generalny Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej, **Maria Mrugała** wiceprzewodnicząca Związku Zawodowego Celnicy PL, **Krzysztof Pater** stały doradca Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej; **Ewa Pietrzak** – specjalista w BKSP.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, otwieram 79. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji.

Stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane regulaminem Sejmu do prawidłowego prowadzenia obrad i skutecznego podejmowania decyzji.

W projekcie porządku dzisiejszego posiedzenia mamy następujące sprawy. W punkcie pierwszym – rozpatrzenie odpowiedzi ministra finansów, funduszy i polityki regionalnej na dezyderat nr 83 w sprawie uprawnień emerytalno-rentowych funkcjonariuszy Służby Celnej i funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej. W punkcie drugim – rozpatrzenie odpowiedzi ministra klimatu i środowiska na dezyderat nr 99 w sprawie przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. W punkcie trzecim – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. W punkcie czwartym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. W punkcie piątym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej. W punkcie szóstym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej. W punkcie siódmym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. W punkcie ósmym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany Kodeksu postępowania cywilnego, a także Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. W punkcie dziewiątym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 24 czerwca 1994 r. o własności lokali. W punkcie dziesiątym – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwały upamiętniającej poznańskich adwokatów broniących robotników poznańskiego Czerwca 1965 r.

Czy do takiej propozycji porządku posiedzenia są uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła porządek dzienny posiedzenia.

Przystępujemy zatem do jego realizacji. Bardzo proszę przedstawiciela ministra finansów, funduszy i polityki regionalnej o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 83 w sprawie uprawnień emerytalno-rentowych funkcjonariuszy Służby Celnej

i funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej. Kto z państwa? Pani? Bardzo proszę. Proszę o przedstawienie się i bardzo proszę.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Finansów, szef Krajowej Administracji Skarbowej Magdalena Rzeczkowska:

Dzień dobry, panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, Magdalena Rzeczkowska, szef Krajowej Administracji…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Na czas wypowiedzi może proszę zdjąć maskę, będziemy panią lepiej słyszeć, a pani będzie dużo łatwiej mówić.

Sekretarz stanu w MF, szef KAS Magdalena Rzeczkowska:

Bardzo dziękuję. Magdalena Rzeczkowska, szef Krajowej Administracji Skarbowej, sekretarz stanu w Ministerstwie Finansów.

Odnosząc się do dezyderatu, pierwsza propozycja w nim dotyczy zmiany ustawy z 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym i dotyczy zmiany przepisu przejściowego zawartego w art. 22 ust. 2 tej ustawy. Postulat dotyczy potraktowania jako równorzędnych ze służbą okresów zatrudnienia. Przepis przejściowy art. 22 ust. 2 dotyczy art. 150 ustawy o KAS, który jest związany z przekształceniem stosunku pracy w stosunek służbowy. Instytucja przekształcenia funkcjonuje od momentu utworzenia KAS i była uregulowana w ustawie o Służbie Celnej w poprzednim okresie.

Przepis art. 150 przed zmianą wprowadzoną ustawą z dnia 11 maja 2017 r. stanowił, że członkowi korpusu Służby Celnej, który stał się funkcjonariuszem, okres stażu pracy w Służbie Celnej lub jednostkach organizacyjnych KAS wlicza się do okresu służby w Służbie Celno-Skarbowej. Na mocy ustawy z 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym Służba Celno-Skarbowa została objęta zaopatrzeniowym systemem emerytalnym. Wcześniej nie była objęta tym systemem i w związku z tym należało dokonać zmian właśnie wspomnianego art. 150 ustawy o KAS i zawrzeć w ustawie o zaopatrzeniu emerytalnym przepis przejściowy, czyli przedmiotowy art. 22.

Należy w tym miejscu podkreślić, że w systemie zaopatrzenia emerytalnego służb mundurowych o prawie do emerytury mundurowej, tak zwanej policyjnej, decyduje określony czas służby i okresy równorzędne ze służbą i okresy te są zdefiniowane w art. 13 i art. 18b ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym. Zmiany wprowadzone w ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej, jak również przepisy przejściowe w tym zakresie, są spójne z regulacjami zawartymi właśnie w ustawie o zaopatrzeniu emerytalnym, w myśl których tzw. policyjne uprawnienia emerytalne przysługują za lata służby, a nie za lata pracy w tzw. cywilu, pracy cywilnej.

Funkcjonariusze za okres zatrudnienia i opłacania składek w systemie powszechnym zachowują uprawnienia emerytalne i mogą je realizować z systemu powszechnego po osiągnięciu ustawowego wieku emerytalnego, czyli odpowiednio 60 i 65 lat. W związku z tym Ministerstwo Finansów nie popiera postulowanej zmiany w dezyderacie.

Druga zmiana to propozycja zmian w ustawie z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym. W tym miejscu chodzi o wykreślenie dodatkowego wymogu wykonywania przez okres co najmniej 5 lat tzw. zadań policyjnych, czyli zadań określonych odpowiednio w art. 1 ust. 2 pkt 4–5 w ustawie o Służbie Celnej lub posiadania stażu co najmniej 5 lat służby w Służbie Celno-Skarbowej.

Z dniem 1 stycznia 2018 r. funkcjonariusze Służby Celnej, funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej zostali objęci mundurowym zaopatrzeniem emerytalnym na podstawie już wspomnianej przeze mnie nowelizacji z dnia 11 maja 2017 r. ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym. Wprowadzenie zmian włączających Służbę Celną i Służbę Celno-Skarbową do systemu zaopatrzenia emerytalnego właściwego dla służb mundurowych było skutkiem przede wszystkim treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 3 marca 2015 r. w sprawie uprawnień emerytalnych funkcjonariuszy Służby Celnej.

Wykonując wyrok trybunału właśnie ustawą z 11 maja 2017 r., rząd kierował się wskazaniami wyrażonymi w tym wyroku TK. Trybunał orzekł, że przepisy art. 1, art. 18a ust. 1, art. 18b ust. 1 ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym, w zakresie, w jakim wśród osób uprawnionych do świadczeń emerytalnych pomijają

funkcjonariuszy Służby Celnej, którzy wykonują zadania określone w art. 2 ust. 1 pkt 4–6 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej, są niezgodne z art. 32 konstytucji RP, a wymienione w treści wyroku przepisy ustawy o Służbie Celnej, co trzeba podkreślić, odnoszą się do realizacji przez funkcjonariuszy właśnie zadań o charakterze policyjnym. Z uwagi na treść wyroku trybunału, przy formułowaniu warunków, których spełnienie jest niezbędne w celu nabycia przez funkcjonariusza celnego prawa do emerytury mundurowej, ustalony został zgodnie z treścią tego wyroku warunek pełnienia przez co najmniej 5 lat w całym stażu wymaganej służby tzw. zadań policyjnych, do których trybunał się odnosił. Pragnę wyjaśnić, że nie są prowadzone prace legislacyjne w kierunku zmiany tej regulacji.

Kolejna propozycja to zmiana również w ustawie z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym, która to zmiana dotyczy rent dla funkcjonariuszy Służby Celnej i Służby Celno-Skarbowej. W tym miejscu warto wskazać art. 19 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, który stanowi, że renta inwalidzka przysługuje funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby, który stał się inwalidą wskutek stałego lub długotrwałego naruszania sprawności organizmu. Są następujące warunki: w czasie pełnienia służby, w ciągu 18 miesięcy po zwolnieniu ze służby, jeżeli inwalidztwo jest następstwem urazów doznanych w czasie pełnienia służby lub chorób powstałych w tym czasie i w końcu w ciągu 3 lat po zwolnieniu ze służby, jeżeli inwalidztwo jest następstwem wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby albo choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby.

Przepis dotyczy uprawnień funkcjonariuszy, służb mundurowych, wszystkich, którzy są objęci zakresem ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy. Funkcjonariusze Służby Celnej i Służby Celno-Skarbowej zostali objęci mundurowym zaopatrzeniem emerytalnym od 1 stycznia 2018 r. na mocy nowelizacji przepisów ustawy, a tym samym do końca 2017 r. podlegali powszechnemu systemowi emerytalnemu. W związku z tym prawo do renty przysługuje wyłącznie funkcjonariuszom Służby Celno-Skarbowej, którzy na dzień 1 stycznia 2018 r. pełnili służbę, czyli ten dzień, którego uprawnienia emerytalne zostały przyznane. W przypadku byłych funkcjonariuszy Służby Celnej i funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, którzy na dzień wejścia w życie przedmiotowych uregulowań nie byli już w stosunku służbową, nie mogą mieć do nich zastosowania przepisy ustawy zaopatrzeniowej w zakresie dotyczącym rent, z uwagi na fakt, że po prostu nigdy tym przepisom ustawy zaopatrzeniowej nie podlegali. Osoby te natomiast mogą oczywiście ubiegać się o rentę z ubezpieczenia powszechnego. W związku z tym w opinii ministra finansów zmiany w tym zakresie są niezasadne.

Kolejna zmiana to propozycja zmian dotyczących sposobu traktowania okresu urlopu wychowawczego. Na potrzeby wyliczeń podstawy wymiaru emerytury i renty inwalidzkiej funkcjonariusza proponuje się, by okres przebywania na urlopie wychowawczym był traktowany jako okres pobierania przez tego funkcjonariusza wynagrodzenia w wysokości takiej same, jak pobieranego wynagrodzenia sprzed udania się na urlop wychowawczy. Zgodnie z rozwiązaniami systemowymi dla funkcjonariuszy przyjętych po raz pierwszy do służby po dniu 31 grudnia 2012 r. oraz funkcjonariuszy Służby Celnej i Celno-Skarbowej przyjętych do służby przed tym dniem podstawa wymiaru emerytury jest obliczana na podstawie średniego uposażenia funkcjonariusza należnego przez okres kolejnych 10 lat kalendarzowych.

Proponowana w dezyderacie zmiana przepisu dotyczyłaby zatem nie tylko funkcjonariuszy Służby Celnej czy Służby Celno-Skarbowej, lecz także funkcjonariuszy innych służb mundurowych, którzy są objęci przepisami ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym. Ponadto zaproponowana zmiana pozwoliłaby na potraktowanie okresu urlopu wychowawczego jako okresu pobierania przez funkcjonariusza wynagrodzenia w wysokości takiej samej, jaką pobierał on przed udaniem się na urlop wychowawczy, co w praktyce nie byłoby zgodne ze stanem faktycznym, ponieważ funkcjonariusz w trakcie takiego urlopu nie pobiera uposażenia. Z uwagi na powyższe zaproponowane w petycji rozwiązanie byłoby niezwykle korzystne dla osób, które przebywają na urlopach wychowawczych. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że funkcjonariusz ma możliwość wskazania najkorzystniejszego okresu kolejnych 10 lat kalendarzowych do wyliczenia podstawy wymiaru

emerytury z ewentualnym w tym miejscu pominięciem okresu przebywania na urlopie wychowawczym, za który tego uposażenia nie pobiera. W związku z tym zdaniem ministra finansów zmiana jest niezasadna.

Kolejna propozycja podobnie dotyczy ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i proponowana jest zmiana sposobu obliczania emerytury dla funkcjonariuszy Służby Celnej lub Służby Celno-Skarbowej poprzez przyjęcie przy obliczaniu kolejnych 10 lat służby w miejsce kolejnych 10 lat kalendarzowych oraz wprowadzenie możliwości wskazania przez funkcjonariusza wybranego roku albo 2 lat służby. Wskazanie tych kolejnych 10 lat kalendarzowych i wyliczenie podstawy emerytury stanowiącej średnie uposażenie lub wynagrodzenie z tego okresu jest korzystne dla funkcjonariuszy i nie powoduje dyskryminacji w stosunku do innych funkcjonariuszy innych służb mundurowych, czyli te kolejne 10 lat kalendarzowych, tak jak jest obecnie w brzmieniu przepisów.

Obecne brzmienie przepisu pozwala, aby sam funkcjonariusz zdecydował, jakie okresy służby z tych kolejnych 10 lat kalendarzowych były liczone do postawy wymiaru emerytury i, porównując zasady ustalania emerytury funkcjonariuszy innych służb mundurowych, na przykład Policji czy Straży Granicznej, należy wskazać, że podstawą wymiary emerytury lub renty inwalidzkiej jest uposażenie należne funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku. Przepisy dotyczące sposobu obliczania emerytury dla funkcjonariuszy Policji czy Straży Granicznej ograniczają w tym miejscu decyzję funkcjonariusza, nie dając mu możliwości wskazania jego zdaniem najkorzystniejszych pod względem finansowym lat służby i nie zawsze ostatnio zajmowane stanowisko jest najwyżej wynagradzane. Tak więc możliwość wskazania kolejnych 10 lat kalendarzowych pozwala na wybranie korzystnych dla siebie alternatyw.

Dodatkowo należy też zauważyć, że przepis art. 5 ust. 1a ustawy o zaopatrzeniu dotyczy również funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej, nie tylko funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej. Ponadto, koncepcja kolejnych 10 lat kalendarzowych ma zastosowanie przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury dla wszystkich funkcjonariuszy służb mundurowych, którzy zostali przyjęci do służby po raz pierwszy po dniu 31 grudnia 2012 r., czyli te zasady zostały już ujednolicone dla wszystkich. Przepis art. 18f ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym stanowi, iż podstawę wymiaru emerytury stanowi średnie uposażenie funkcjonariusza należne przez okres kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych przez funkcjonariusza. Dlatego ta zmiana naszym zdaniem również jest niezasadna.

Wreszcie ostatnia, szósta propozycja. Zmiana dotycząca waloryzacji wysokości rent i emerytur funkcjonariuszy Służby Celnej lub Służby Celno-Skarbowej. W obecnie obowiązującym stanie prawnym, czyli uregulowań ustawy zaopatrzeniowej, brak jest podstaw prawnych rzeczywiście do waloryzacji w okresie między zwolnieniem ze służby a ustaleniem prawa do omawianych świadczeń dla funkcjonariuszy Służby Celnej i funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej i w rezultacie funkcjonariusze tych formacji zostali pozbawieni prawa do waloryzacji świadczeń, które przysługują pozostałym funkcjonariuszom służb mundurowych w myśl przepisów tejże ustawy zaopatrzeniowej. W związku z tym propozycja zmiany przepisów w zakresie waloryzacji została zgłoszona do projektu ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy (druk UD183) i jest obecnie procedowana.

W dezyderacie była prośba skierowana do ministra finansów o przedstawienie kosztów proponowanych zmian. Mając na względzie brak pozytywnego stanowiska odnośnie do proponowanych w petycji zmian – poza ostatnią, szóstą, o waloryzacji – jak również ze względu na fakt, że rozwiązania te mają charakter systemowy i dotyczyłyby także innych służb mundurowych, nie przedstawiono kalkulacji finansowej dla proponowanych w petycji rozwiązań. Przede wszystkim z tego względu, że oszacowanie ewentualnych skutków finansowych postulatów z petycji wymagałoby pozyskania ze wszystkich izb administracji skarbowej szczegółowych danych, które niestety nie znajdują się w dostępnych bazach danych w systemach informatycznych, ale wymagałoby to ręcznego przejrzenia teczek kilku tysięcy funkcjonariuszy z wielu lat służby. Jest to przyczyna, dla której danej kalkulacji kosztów nie przedstawiono, natomiast oczywiście w zakresie waloryzacji kalkulacja kosztów zostanie dokonana do procedowanej regulacji przez wła-

ściciela tejże ustawy, czyli Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, pani minister.

Petycję referował pan poseł Robert Obaz. Jak rozumiem, nie ma pana posła Obaza. Proszę zatem naszego stałego doradcę, pana Krzysztofa Patera, o przedstawienie stanowiska.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Dzień dobry. Chciałbym się zatrzymać na postulacie nr 6, czyli art. 5 ust. 3 ustawy, który, jak z odpowiedzi wynika, jest właściwy. W tym momencie pytanie, co dalej.

Przy ustawie emerytalno-rentowej służb mundurowych zawsze jest trudne przedsięwzięcie po stronie rządowej, bo niezależnie od tego, że MSWiA jest gospodarzem ustawy, wchodzą inne resorty, służby i procedowanie jednej zmiany jest logistycznie i organizacyjnie przedsięwzięciem karkołomnym. W związku z tym wydaje mi się, że byłoby warto, żeby szanowna Komisja rozważyła podjęcie takiej punktowej inicjatywy ustawodawczej. Zostaje oczywiście pytanie o koszty. Są dwa wyjścia: albo dokonywanie bardzo zgrubnych szacunków kosztów na poziomie Komisji, albo wystąpienie – w tym miejscu pytanie do pani minister, do kogo, do MSWiA – o jakieś szacowanie kosztów zmian art. 5 ust. 3 ustawy, zanim inicjatywa zostanie podjęta.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Pani, proszę bardzo. Panią minister oczywiście poprosimy po wypowiedziach o odniesienie się.

Wiceprzewodnicząca Związku Zawodowego Celnicy PL Maria Mrugała:

Dziękuję bardzo. Dzień dobry, Mrugała Maria, Związek Zawodowy Celnicy PL.

Chciałabym się odnieść zarówno do petycji, jak i do odpowiedzi pani minister. Zajmuję się tymi sprawami emerytalnymi w związku z…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Przepraszam, jeżeli będzie pani wygodniej, to na czas wypowiedzi… Dziękuję.

Wiceprzewodnicząca Związku Zawodowego Celnicy PL Maria Mrugała:

Pomagam funkcjonariuszom w wielu postępowaniach sądowych i innych o uzyskanie zaświadczenia, o uzyskanie świadczenia w ogóle. Znam już wiele wyroków, ponieważ od dnia, kiedy została złożona owa petycja do Sejmu, mamy już pewne orzecznictwo, które być może ministrowi finansów nie jest znane. Po kolei.

W pkt 1 postulatem jest, aby okres wykonywania zadań funkcjonariuszy celnych między innymi przed 1999 r. był traktowany jako okres równorzędny ze służbą. Dodatkowo, inne okresy innych funkcjonariuszy, którzy wcześniej byli pracownikami, później otrzymali propozycję służby przy kolejnych reformach, przy kolejnych zmianach organizacyjnych, były traktowane jako okresy równorzędne z okresem służby. To jest istotą punktu pierwszego.

Nie do końca jest tak, że zasadą w ustawie emerytalnej jest, aby do okresu służby traktowane były tylko te okresy, które faktycznie są służbą, a nie zatrudnieniem, ponieważ mamy art. 13 pkt 4–5, gdzie wskazane są okresy zatrudnienia lub służby w zawodowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej i nauki w szkołach pożarniczych jako okres równorzędny ze służbą. W pkt 5 okres zatrudnienia Straży Marszałkowskiej na stanowiskach pracy strażnik, strażnik specjalista do spraw logistyki itd. – mówimy o latach przed 15 września 1999 r., kiedy funkcjonariusze celni byli zatrudnieni dokładnie na podstawie tych samych przepisów, co strażacy, o których mowa w pkt 4 – wykonywali typowe zadania Służby Celnej. Po prostu 15 września weszła ustawa. Przykładowo ja, 14 września będąc na przejściu granicznym, robiłam dokładnie to samo, tak samo, według tych samych upoważnień i tych samych przepisów, jak 16–17 września 1999 r.

Ogromnie krzywdzące jest to, że ten okres został wyrzucony z okresu służby funkcjonariuszy celnych. Kiedy wchodziła reforma, ustawa o Służbie Celnej, w przepisach

przejściowych wprost wskazano, że okres ten traktuje się jako okres służby. Są w sumie 4 podstawy prawne przy kolejnych ustawach, kolejnych zmianach, gdzie ustawodawca zdecydował, że jeżeli przedstawia propozycję służby, czy to funkcjonariuszowi celnemu, czy później zatrudnionemu pracownikowi Służby Cywilnej, to tamten okres jest traktowany jako okres służby. Teraz weszła do Służby Celno-Skarbowej grupa pracowników urzędów kontroli skarbowej, wywiadu, propozycje otrzymują pracownicy także innych urzędów i robi się ogromny miszmasz, funkcjonariusze mają bardzo różny status. Oni wszyscy nie mają teraz potrącanych składek na ubezpieczenie emerytalne.

Inna sprawa, że są to z reguły funkcjonariusze, którzy mają już ponad 40, 50 lat i nigdy nie nabędą uprawnień emerytalnych z systemu zaopatrzeniowego, nie mają opłaconych składek. Te składki zostaną oczywiście uzupełnione z chwilą zwolnienia. Jednak z drugiej strony jest to grupa, która ma uprawnienia do świadczenia w postaci renty z systemu zaopatrzeniowego. Wyobraźcie sobie państwo, jaki powstanie niedługo problem, gdzie jedna grupa będzie nadzwyczaj uprzywilejowana, a inni będą musieli pełnić służbę do wieku 65 lat. Nie ma zresztą takiej fizycznej wiadomości, żeby funkcjonariusz w wieku sześćdziesięciu kilku lat był w pełni sprawny, dyspozycyjny, każdy. Pewnie, że pojedyncze przypadki się zdarzą.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Mam prośbę, żeby pani podniosła te najistotniejsze kwestie.

Wiceprzewodnicząca Związku Zawodowego Celnicy PL Maria Mrugała:

Tak. Teraz ta grupa funkcjonariuszy będzie miała rentę, będzie musiała mieć uzupełnione składki. Chodzi o to, że…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Nie, te kwestie były już dyskutowane. Chodzi o to, żeby teraz jak najprecyzyjniej odnieść się do odpowiedzi przedstawicieli państwa.

Wiceprzewodnicząca Związku Zawodowego Celnicy PL Maria Mrugała:

Chodzi o to, żeby do art. 13 były wliczone, właśnie jako okres równorzędny ze służbą, okresy, które zostały zaliczone jako okres służby na podstawie ustawy o Służbie Celnej, ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej.

Jeżeli chodzi o pkt 2, czyli o zniesienie warunku wykonywania zadań tzw. policyjnych, Komisja do Spraw Petycji już kilka razy zajmowała się tym tematem. Za pierwszym razem Komisja do Spraw Petycji uznała, że przepisy te są krzywdzące i że powinna złożyć projekt zmiany ustawy. Taki projekt miał być wniesiony, jednak ze strony rządowej padła propozycja, iż wkrótce będą kompleksowe zmiany w przepisach emerytalnych i wówczas będzie czas na te zmiany. Zakończyła się kadencja poprzedniego parlamentu i sprawa ta nie została załatwiona. Mówimy w tym miejscu o przepisie, który jest bardzo krzywdzący. Dotyczy on tylko funkcjonariuszy Służby Celnej. Warunek wykonywania tzw. zadań policyjnych nie dotyczy funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej. Co ciekawe, nie ma też takiego warunku w żadnej innej formacji.

Proszę sobie wyobrazić, że mamy przykładowo takie sytuacje, gdzie ucywilniono funkcjonariuszy tylko dlatego, że ktoś był np. sekretarką, prowadził sekretariat. Później funkcjonariusz Służby Celno-Skarbowej idzie do tego sekretariatu i prowadzi takie same zadania. Tamtemu się to nie liczy do tych 5 lat wykonywania zadań, a Służbie Celno-Skarbowej już tak. To jednak nie jest główny problem.

Główny problem polega na tym, że są funkcjonariusze, którzy mają 10–12 i więcej lat wykonywania zadań na przejściu granicznym, typowych zadań celnych, ale w 2004 r. zostali przeniesieni do innych komórek i nie są w stanie udokumentować tych 5 lat. Nie ma dowodów: nie były dokumentowane zadania, nie ma już systemów, w którym było to dokumentowane. Jeżeli nie ma dowodów, postępowanie o wydanie zaświadczenia o wykonywanie zadań przez 5 lat prowadzone jest w trybie uproszczonym. To musi opierać się na dokumentach. Dowodów nie ma, więc nie można przesłuchiwać świadków. Przez 4 lata toczy się walka niektórych funkcjonariuszy o uzyskanie takiego zaświadczenia.

Sporo pomogło nam Ministerstwo Finansów i szef Krajowej Administracji Skarbowej, kiedy w końcu udało się uzyskać od dyrektorów, że zaczęli dostawać postanowienia o odmowie wydania takiego zaświadczenia. Później, na etapie ministerstwa, pewne dokumenty były wnikliwiej studiowane, nieraz nawet jakieś poszlakowe. Natomiast teraz, jeżeli nie ma dowodów, nawet szef KAS nie jest nam w stanie pomóc. Tacy funkcjonariusze nie otrzymują zaświadczenia o wykonywaniu zadań policyjnych.

Sprawy komplikuje to, że Zakład Emerytalno-Rentowy nie prowadzi postępowania w tej sprawie, więc teoretycznie na etapie postępowania w Zakładzie Emerytalno-Rentowym można byłoby to udowodnić, przeprowadzić dowód zeznań świadków. Z tym że zakład takiego postępowania nie prowadzi. Pozostaje wyłącznie Sąd Okręgowy w Warszawie, gdzie czekamy po kilka lat. Mamy dopiero 3 wyroki, o których wiem, w porównywalnych sprawach. Jest to gigantyczna operacja, żeby uzyskać to zaświadczenie. Mnóstwo osób jest w to zaangażowanych, a sens tego przepisu, poza tym, że chodzi o skrzywdzenie garstki ludzi, jest żaden.

Apelujemy o zmianę i usunięcie tego warunku wykonywania zadań policyjnych, zwłaszcza że, co jeszcze jest istotne, wiele osób ma po prostu szczęście, że pewien zapis znalazł się w karcie zakresu obowiązków lub w jakimś innym dokumencie. Inne osoby takiego szczęścia nie miały – zostały przeniesione do komórki w innym czasie, w innym miesiącu, za innego kierownika, a ten kierownik inaczej formułował zadania. To jest absurd. To jest po prostu absurd.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Proszę pani, proszę jednak o istotę argumentów. Nie mamy innych możliwości, mamy jeszcze inne punkty w porządku tego posiedzenia, a kwestie te były już rozważane. Mamy stanowisko ministerstwa i raz jeszcze przypomnę, że Komisja do Spraw Petycji jest trybem pomocniczym, więc nic nie stoi na przeszkodzie, żeby przekonać np. 15 posłów, żeby podpisali się pod konkretnym projektem ustawy. To nie jest tak, że Komisja do Spraw Petycji jest jedynym możliwym trybem zmiany w oczekiwany przez państwa sposób. Proszę więc o istotę kwestii.

Wiceprzewodnicząca Związku Zawodowego Celnicy PL Maria Mrugała:

Korzystamy ze wszystkich możliwości. Teraz już krótko, kolejne punkty są bardzo krótkie.

Jeżeli chodzi o uprawnienie do rent, pani minister powiedziała, że nie może mieć to zastosowania w odpowiedzi do funkcjonariuszy zwolnionych przed 1 stycznia 2018 r. W odpowiedzi na ten dezyderat przeczytam zupełnie coś innego. Powiem Komisji tylko tyle, że mamy pierwsze wyroki, gdzie sąd okręgowy stwierdza, że funkcjonariuszom zwolnionym ze służby przed 1 stycznia 2018 r. przysługuje prawo do renty, przy czym wyroki te jeszcze nie są dotąd wykonane. Mamy w tym miejscu bardzo duże problemy z tym, że Zakład Emerytalno-Rentowy w ogóle odmawia skierowania na komisję lekarską, co jest warunkiem uzyskania renty. Nie wykonuje nawet postanowień sądu, więc doprecyzowanie w przepisach przejściowych, że przepisy te mają zastosowanie również w zakresie rent, byłoby jak najbardziej zasadne.

Jeżeli chodzi o urlop wychowawczy, w tym przypadku również jest już jednolite orzecznictwo sądu, że co do zasady, w okresie, kiedy funkcjonariusz przebywa na urlopie wychowawczym i ma po prostu przerwę w ciągu tych 10 lat, nie może być liczone zero za dany okres wychowawczy, tylko powinno być uposażenie na ostatnim zajmowanym stanowisku. Taka zresztą była istota zmiany w art. 5 przy poprzedniej nowelizacji. Problem polega przede wszystkim na tym, że często jest tak, że w ciągu kolejnych 10 lat funkcjonariusz nie jest w stanie wskazać takich, gdzie nie ma tej przerwy. Ktoś, kto dwójkę, czasami trójkę dzieci… nie ma sytuacji, żeby miało miejsce 10 lat z rzędu.

Co to pkt 5, również krótko. Pani minister nie powiedziała w tym miejscu o istocie problemu. Chodzi o to, że jeżeli funkcjonariusz miał postępowania karne, był zwolniony ze służby w Służbie Celnej, miał miejsce bardzo rygorystyczny przepis, który pozwalał zwolnić go nawet wtedy, kiedy tylko był wniesiony akt oskarżenia albo aresztowanie, chociażby na jeden dzień. Później funkcjonariusze po uniewinnieniu wracają do służby – to jest jedna grupa. Druga duża grupa funkcjonariuszy, którzy nie otrzymali propozycji

służby w 2017 r.: albo byli ucywilnieni, albo nie otrzymali propozycji i wracają do służby. Po prostu jest przerwa i nie ma kolejnych 10 lat służby. Chodzi tylko o to, żeby można było wskazać 10 kolejnych lat kalendarzowych z łączeniem lat zerowych, tych, w ciągu których ktoś nie był w służbie. Chyba istotą tego przepisu nie było i nikt nie przewidywał takiej sytuacji, że funkcjonariusze będą mieli tak poszatkowany okres służby, że będą wyciągani na rok, dwa, trzy ze służby, później wracają. Chodzi o to, że jeżeli na przykład były 2 lata przerwy, to żeby było liczone z tych 12 lat, czyli przed zwolnieniem i po przyjęciu do służby.

Co do waloryzacji, to w tym miejscu również trwają w sądach tysiące spraw, ponieważ funkcjonariusze złożyli wnioski do sądów. Sądy już w drugiej instancji, a teraz już nawet w pierwszej instancji wszystkie sprawy rozstrzygają w ten sposób, że co do istoty przysługuje waloryzacja również funkcjonariuszom Służby Celnej i Służby Celno-Skarbowej, tak więc to też już się dzieje. Chodzi tylko o to, żeby kolejni funkcjonariusze już nie musieli iść na drogę sądową. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Chciałbym dopytać, czy trwają bezpośrednie, stałe rozmowy między związkiem zawodowym a panią minister. Wydaje mi się, że są to kwestie, które wymagałyby cierpliwego, roboczego przedyskutowania i szukania rozwiązań, które z jednej strony spełniają te postulaty, brzmiące w moim przekonaniu racjonalnie, ale oczywiście jednocześnie zgodnie z pewnymi założeniami pani minister. Proszę bardzo, pani minister.

Sekretarz stanu w MF, szef KAS Magdalena Rzeczkowska:

Tak, panie przewodniczący, szanowna Komisjo, oczywiście jesteśmy w stałym dialogu, rozmawiamy na te tematy.

Przypomnę tylko, że ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym to nie jest wyłączna kompetencja szefa Krajowej Administracji Skarbowej i ministra finansów, ale jest to ustawa ministra spraw wewnętrznych i administracji i dotyczy wszystkich służb mundurowych. Tak więc, jeżeli rozwiązania mają charakter systemowy, a pewne oczekiwania strony społecznej dotyczą systemowych rozwiązań, jak chociażby w przypadku tych 10 lat kalendarzowych, które – przypomnę – od grudnia 2012 r. dotyczą wszystkich służb i to wszystkie służby mają liczone według 10 lat kalendarzowych, to teraz trudno dla Służby Celno-Skarbowej formułować odrębne rozwiązania. Musiałyby to być rozwiązania systemowe dla wszystkich.

To samo, jeżeli chodzi o urlop wychowawczy – w tym miejscu także przepisy są jednoznaczne, takie same dla wszystkich, a 15 lat okresu, od którego przysługuje emerytura, mówiąc o trójce czy innej liczbie dzieci, jest to wtedy minimum. Wtedy tych lat służby do emerytury można mieć więcej.

Jeszcze chciałabym odnieść się do pozostałych postulatów. Pierwsza kwestia. Ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym decyduje o tym, co zalicza i co traktuje jako okresy służby, które są zaliczane do wymiaru emerytury. Są to przepisy, które dotyczą wszystkich.

Co do kwestii drugiej, tych 5 lat policyjnych, to trudno mi się odnieść do poprzedniej kadencji. Przepraszam, po prostu nie znam tamtej historii. Natomiast w Ministerstwie Finansów na bieżąco prowadzimy zarówno analizę z orzecznictwem, tych wyroków jest jeszcze mało, ale również monitorujemy każdą indywidualną sprawę, wprowadzone zostały dobre praktyki. Tak że w tym miejscu jesteśmy w dialogu i na pewno będziemy się przyglądać tej sprawie, przyglądamy się zresztą cały czas, jak te zasady wyglądają.

Jeśli chodzi o renty, to stanowisko również jest uzgodnione z MSWiA, odnosi się do wszystkich służb, nie ma osobnego traktowania Służby Celno-Skarbowej. Co do waloryzacji, odpowiadając na tę kwestię, prace legislacyjne są już dość mocno zaawansowane. W tej chwili jesteśmy na etapie porozumień zewnętrznych, międzyresortowych, z MSWiA i projekt ten, wspomniany przeze mnie UD183, jest nieco szerszy, jest tam jeszcze kilka dodatkowych zmian, jeżeli chodzi o ustawę o zaopatrzeniu. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Mam przekonanie, że jest to pewien etap szukania kompromisu – ta dyskusja na forum naszej Komisji. Mam też przekonanie, że oczywiste jest, iż system powinien być spójny i wspólny. Jednak też każda z tych służb przechodziła reorganizację w różnym trybie i myślę, że trzeba przy tych szczegółowych regulacjach na okres przejściowy, uwzględniać te różne sytuacje, które zaistniały w różnych służbach i, tak jak rozumiem wypowiedź pani przewodniczącej, to w Służbach Celnych była dość specyficzna procedura przekształceń. W moim przekonaniu należy szukać rozwiązania, które uwzględnia te ludzkie sytuacje, zwłaszcza urlopy wychowawcze, ciągłość liczona potem do różnych uprawnień. To jest sprawiedliwe i tego nie można lekceważyć.

Natomiast mam przekonanie, że wyczerpaliśmy możliwości, jakie istnieją na forum naszej Komisji. Dlatego rekomenduję przyjęcie odpowiedzi przedstawionej przez panią minister, co oczywiście nie zamyka drogi, by szukać sposobów prowadzenia postulowanych rozwiązań, czy to w trybie inicjatywy poselskiej, czy też, za jakiś czas, gdy będzie więcej wyroków i z tych wyroków będzie wynikać pewien obraz, również znany pani minister i rządowi, żeby wrócić do postulatu rozwiązań systemowych.

Tak więc jest rekomendacja, żeby przyjąć odpowiedź przedstawioną przez panią minister na dezyderat nr 83 naszej Komisji w sprawie uprawnień emerytalno-rentowych funkcjonariuszy Służby Celnej i funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź. Dziękuję. Wszystkim zainteresowanym dziękuję za obecność.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę przedstawiciela ministra klimatu i środowiska o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 99 w sprawie przepisów ustawy z 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zakresie możliwości różnicowania stawek opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Kto z państwa?

Mamy przedstawiciela ministra? Tak? Proszę bardzo. Zapraszam panią, proszę o przedstawienie się i proszę bardzo.

Zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Bogusława Brzdąkiewicz:

Dzień dobry. Dziękuję, panie przewodniczący. Bogusława Brzdąkiewicz, zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Odpadami w Ministerstwie Klimatu i Środowiska.

W styczniu tego roku otrzymaliśmy dezyderat dotyczący zmiany przepisu w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zakresie możliwości różnicowania stawek opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, nie tylko w odniesieniu do metod, które mamy określone w ustawie, czyli od liczby mieszkańców, ilości zużytej wody, powierzchni, ale również od tego, aby była możliwość różnicowania w stosunku do gospodarstwa domowego. W maju tego roku odpowiedzieliśmy na otrzymany dezyderat i wskazaliśmy, że w projekcie ustawy taką zmianę planujemy. Mogę już teraz potwierdzić, że 11 sierpnia ustawa o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach została uchwalona i ten przepis, taki, jaki był proponowany w dezyderacie, został uchwalony. W związku z tym będzie możliwość różnicowania stawek opłat również w zależności od gospodarstwa domowego. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo.

Petycję przedstawiał pan poseł Robert Warwas. Bardzo proszę pana posła o stanowisko.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, jak wspomniała pani dyrektor, odpowiedź na dezyderat została wysłana 27 maja 2021 r. z Ministerstwa Klimatu i Środowiska. Jest mowa jeszcze o procedowaniu projektu ustawy o zmianie ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach. W ostatnim czasie ustawa została przyjęta przez Sejm i Senat, 21 sierpnia 2021 r. prezydent podpisał ustawę, 11 września ustawa weszła w życie. Treść art. 6j ust. 2a jest tożsama z treścią petycji. Zmiana ustawy realizuje postulaty zawarte w petycji. Wnioskuję o przyjęcie odpowiedzi. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie słyszę. Jest rekomendacja, żeby przyjąć odpowiedź. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę, a zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź ministra klimatu i środowiska na dezyderat nr 99. Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę pana posła Marcina Duszka o przedstawienie petycji w sprawie zmiany art. 197 ust. 1 ustawy z 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej poprzez skrócenie do 3 lat maksymalnego okresu pełnienia przez funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej służby w stopniach: szeregowych, podoficerów i aspirantów.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja dotycząca nowelizacji ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej skrócenie do 3 lat maksymalnego okresu pełnienia przez funkcjonariusza służby Celno-Skarbowej służby w stopniach: szeregowych, podoficerów i aspirantów spełnia wymogi formalne oraz mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu.

Zawarty w petycji wniosek dotyczy nowelizacji art. 197 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. Wnioskodawca proponuje zmianę powyższego ustępu i nadanie znajdującemu się w nim wprowadzeniu do wyliczenia następującej treści: „Mianowanie na wyższy stopień służbowy następuje odpowiednio do zajmowanego stanowiska służbowego, posiadanych kwalifikacji zawodowych oraz opinii służbowej i nie może nastąpić później niż po odbyciu 3 lat służby w stopniach: szeregowych, podoficerów i aspirantów z wyłączeniem stopnia starszego aspiranta i nie wcześniej niż po odbyciu służby w stopniu". Żądanie zawarte w petycji wnioskodawca uzasadnia tym, że brzmienie tego przepisu nie uległo jednak zmianie od utworzenia Krajowej Administracji Skarbowej, podczas gdy w tym czasie doszło do zmiany istotnych okoliczności mających wpływ na status prawny funkcjonariusza. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo.

Kto chciałby zabrać głos w tej sprawie? Pani minister? Bardzo proszę.

Sekretarz stanu w MF, szef KAS Magdalena Rzeczkowska:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Oczywiście byłabym wdzięczna za skierowanie tej petycji już jako dezyderatu do ministra finansów, bo temat na pewno wymaga bardziej szczegółowej analizy. Trwają obecnie przygotowania do nowelizacji ustawy o KAS i na to przedstawione w petycji zagadnienie okresów, tych ustawowych i prawnych, po których może nastąpić awansowanie na kolejne stopnie służbowe, jest zagadnieniem moim zdaniem i w moim przekonaniu – także po rozmowach ze związkami zawodowymi, właśnie na podstawie doświadczeń z tego pięcioletniego już prawie funkcjonowania KAS – nieco szerszym i wymaga bardziej systemowej zmiany i takiego uelastycznienia. W związku z tym rozpoczęliśmy już analizy i zapewne będziemy proponować nieco szerszą zmianę, która odpowiadałaby też na te postulaty.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy pani przewodnicząca zechciałaby się odnieść do tego postulatu i petycji?

Wiceprzewodnicząca Związku Zawodowego Celnicy PL Maria Mrugała:

Jeżeli chodzi o liczbę stopni w Służbie Celno-Skarbowej i okres służby, to istnieje bardzo długa droga do uzyskania kolejnego stopnia. Skrócenie maksymalnych okresów da funkcjonariuszom gwarancję uzyskania awansu. Petycja wzięła się między innymi stąd, że obserwujemy we wspólnych patrolach z funkcjonariuszami innych służb, że o porównywalnym stażu policjanci, funkcjonariusze Straży Granicznej mają o wiele wyższe stopnie niż funkcjonariusze służby skarbowej. Jak najbardziej jesteśmy za skróceniem.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Widzę zrozumienie ze strony pani minister.

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Proszę zatem pana posła Marcina Duszka o konkluzję i rekomendację.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, skoro Ministerstwo Finansów analizuje już potrzebę tych systemowych zmian, wydaje mi się, że moglibyśmy na tym etapie uznać przedmiot petycji za niezasadny i nie uwzględniać żądania będącego przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Panie pośle, pani minister zasugerowała, że jeśli wystąpimy z dezyderatem, to będzie to też inspiracja, żeby te prace w ministerstwie…

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, jeżeli dodatkowe produkowanie dodatkowych dokumentów jest potrzebne, to przychylam się do tego stanowiska z wystąpieniem z dezyderatem do ministra finansów.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Pan poseł znany jest z ascetyczności w postępowaniu z petycjami, ale myślę, że jeżeli w tym miejscu jest otwartość ze strony pani minister i pani minister stwierdza, że będzie to okazja do przedstawienia tych prac, które się toczą w ministerstwie, i pokazania zainteresowanym, tak jak mamy tu obecną panią przewodniczącą związku zawodowego, jaka jest perspektywa tych prac właśnie w odniesieniu w porównaniu do innych służb, to myślę, że będziemy tym dobrym forum dialogu dla szukania rozwiązania w takiej sprawie.

Zatem jest rekomendacja, byśmy w tej sprawie wystąpili z dezyderatem. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę, a zatem stwierdzam, że Komisja podjęła decyzję o wystąpieniu z dezyderatem w sprawie postulatu zawartego w przedstawionej petycji. Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Ponownie proszę pana Marcina Duszka o przedstawienie tym razem petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości poprzez zastąpienie w nich w opisie sankcji wyrazu „lub" wyrazem „albo".

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Petycja, o której wspomniał pan przewodniczący, spełnia wymogi formalne, mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu. Przedmiotem petycji jest postulat zmiany sankcji w art. 77 oraz art. 78 ust. 1 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości poprzez zmianę w nich wyrazu „lub" na wyraz „albo". Jak wskazuje autor petycji, ustawa formułuje sankcję niezgodnie z zasadami techniki prawodawczej. Zmiany mają charakter porządkujący. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Pan Krzysztof Pater, bardzo proszę.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Chciałbym zaproponować coś szanownej Komisji przy tego typu drobnych zmianach, gdzie autor petycji oczywiście z jednej strony ma rację, ale zmiana ma charakter czysto porządkowy, legislacyjny. Komisja stosowała mechanizm dezyderatu, który jest mechanizmem wymagającym jakby podwójnego podejścia do tematu, bo trzeba później dezyderat rozpatrzeć.

Tymczasem art. 158 regulaminu Sejmu mówi, że Komisja uchwala dezyderaty, ale także opinie. Art. 160 mówi, że opinia zawiera stanowisko w określonej sprawie i może być przedstawiane nie tylko organom wymienionym w art. 159 ust. 1, a więc potencjalnym odbiorcom dezyderatów, ale także innym centralnym urzędom, instytucjom państwowym. Art. 160 ust. 2 przewiduje, że Komisja może zwrócić się do adresata opinii o przedstawienie stanowiska w sprawach podniesionych w opinii. Czyli de facto mamy dwa rodzaje opinii: opinia wysłana i kropka, czyli koniec albo też opinia wysłana i prośba o przedstawienie stanowiska. Jeżeli prośba o przedstawienie stanowiska, to procedowa-

nie jest identyczne jak w przypadku dezyderatu, dlatego że trzeba ponownie to rozpatrywać na posiedzeniu Komisji.

Natomiast, jeśli Komisja decyduje się wyłącznie na opinię o potrzebie dokonania zmiany legislacyjnej przy okazji najbliższej większej legalizacji, to temat nie musi wracać. Jeżeli kierując się dobrymi obyczajami, adresat opinii odpisze, to wtedy Komisja może zastosować mechanizm powiadomienia wszystkich członków Komisji i przekazania treści odpowiedzi, ale nie trzeba byłoby już ponownie procedować tego samego drobnego, technicznego tematu na posiedzeniu Komisji. Jeżeli państwo akceptowaliby ten scenariusz, to w przypadku tej petycji, proponowałbym przesłanie opinii do ministra finansów, bo to jest właściwy resort, bez korzystania z opcji z art. 160 ust. 2, czyli bez proszenia o zajęcie stanowiska. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, ale jak rozumiem, opinię także przyjęłaby Komisja, tak? Byłby projekt opinii.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Tak, to znaczy opinia ma oczywiście formę pisemną, przyjmuje ją Komisja w tym samym trybie jak dezyderat, czyli mając tekst, natomiast nie wymusza to ponownego procedowania, chyba że okazałoby się, że – ale to już prezydium Komisji musi decydować – gdyby adresat stwierdził, że się on całkowicie nie zgadza z tematem.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Rozumiem, że właśnie tego typu tryb stosowalibyśmy w sprawach oczywistych, czyli w sprawach, które nie wymagają kontynuacji dyskusji, tylko przedstawiamy kwestię, co do wszystkich, czyli jest opinia BAS, pana Krzysztofa Patery, na Komisji zgadzamy się z tym i dlatego stosujemy ten tryb prosty.

Czy ktoś z państwa chciałby się odnieść do tej propozycji? Nie słyszę. Chciałbym zatem prosić pana posła Duszka o konkluzję i odniesienie się do propozycji, by w tej sprawie zastosować tryb opinii Komisji.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, przychylam się do przesłania opinii do Ministerstwa Finansów o potrzebie dokonania tych zmian legislacyjnych.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy wobec takiej propozycji są uwagi? Nie słyszę, a zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Szanowni państwo, w kolejnym punkcie ponownie proszę pana posła Marcina Duszka, który wziął dziś na siebie ogrom pracy, główny ciężar referowania spraw, o przedstawienie petycji, tym razem w sprawie zmiany ustawy z 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, petycja w sprawie zmiany art. 266 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu i spełnia wymogi formalne.

Przedmiotem tejże petycji jest żądanie nowelizacji ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej w zakresie art. 266 ust. 2 pkt 2 poprzez dodanie wyrazów „lub umyślne przestępstwo skarbowe”. Autor petycji konieczność dokonania zmiany uzasadnia w sposób następujący: „Ustawa jest niekonsekwentna co do wymogów wobec osób zatrudnianych w Urzędzie Patentowym. Prezes i wiceprezes urzędu nie mogą być skazani za umyślne przestępstwo skarbowe, a eksperci i aplikanci już mogą. Jest to przeoczenie ustawodawcy”. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Proszę pana Krzysztofa Patera o stanowisko.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Propozycja zawarta w petycji jest drobna, ale też istotna, ponieważ dotyczy wymagań stawianych wobec urzędników. W związku z tym dotyczy, powiedziałbym, delikatnego obszaru. Trudno oczekiwać, że rząd będzie uruchamiał całą machinę procedowania drobnej zmiany, dlatego proponowałbym w tym wypadku, aby Komisja rozważyła podjęcie inicjatywy ustawodawczej, aby jednak wymagania wobec urzędników były spójne.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Pan, proszę bardzo.

Dyrektor generalny Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej Marcin Dobruk:

Dzień dobry, panie przewodniczący. Panie i panowie posłowie, Urząd Patentowy, nazywam się Marcin Dobruk, jestem dyrektorem generalnym tego urzędu.

W ramach naszych prac nad kompleksową zmianą ustawy – Prawo własności przemysłowej, zarówno w toku prac analitycznych naszego urzędu, jak i przy wsparciu Ministerstwa Rozwoju i Technologii opracowaliśmy akt prawny, który kompleksowo zmieni prawo własności przemysłowej, ale nie tylko. Zmieni również sposób funkcjonowania i organizację Urzędu Patentowego. Dostrzegliśmy już tę niespójność, a zatem w nowej propozycji naszej ustawy będzie już to wyprostowane i ujednolicone, tak aby zarówno ścisłe kierownictwo jednostki, jak i wszystkie korpusy, które mamy zatrudnione w naszym urzędzie, a więc Służba Cywilna oraz korpus ekspertów, miał rzeczywiście dodany ten wrażliwy element, jakim jest kwestia wykluczenia pracownika, urzędnika, funkcjonariusza publicznego, który to umyślne przestępstwo skarbowe popełnia.

Powiem jeszcze, że nasz projekt, który wspólnie z ministerstwem rozwoju będziemy starali się procedować – z uwagi na to, że my nie mamy zdolności legislacyjnej, a więc ministerstwo wzięło to na siebie – jest już zgłoszony do wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów na IV kwartał tego roku, a więc jesteśmy w strumieniu. O tym kłopocie w tym przepisie wiedzieliśmy już na przełomie 2019 i 2020 r., natomiast teraz przepis, który wszystko prostuje, zmaterializował się i mam nadzieję, że zgodnie z procesem legislacyjnym również ta dobra zmiana wejdzie w życie wraz z aktem prawnym. Bardzo dziękuję, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, panie dyrektorze. Czy pan może powiedzieć, jaka jest perspektywa wprowadzenia tych przepisów, czyli kiedy ten projekt pojawiłby się w parlamencie, jaka jest perspektywa wejścia jego w życie?

Dyrektor generalny Urzędu Patentowego RP Marcin Dobruk:

Planowany termin przyjęcia projektu przez Radę Ministrów to IV kwartał 2021 r., a więc dosłownie w najbliższych miesiącach. Natomiast to, jak dalej będzie to procedowane, nie zależy do końca od Urzędu Patentowego.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Pani? Proszę bardzo.

Specjalista w Departamencie Innowacji i Polityki Przemysłowej Ministerstwa Rozwoju i Technologii Anna Lewandowska:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący, Wysoka Komisjo. Anna Lewandowska, specjalista z wydziału własności przemysłowej z Ministerstwa Rozwoju i Technologii.

Chciałam się tylko zgodzić, powiedzieć, że popieram stanowisko przedstawione przez Urząd Patentowy i postulowana w petycji zmiana znajdzie odzwierciedlenie w procedowanym projekcie prawa własności przemysłowej. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy w tej sytuacji nie powinniśmy też po prostu opinii… Czy w ogóle nic nie trzeba? Panie pośle, proszę o konkluzję i rekomendację.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, w związku z tymi wyjaśnieniami pana dyrektora, jak również przedstawiciela ministerstwa wnoszę o nieuwzględnianie żądania będącego przedmiotem tej petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Nie uwzględniamy, bo zostało już uwzględnione, tak? I nie ma już potrzeby.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Tak jest, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Komisja dlatego nie podejmuje dalszych prac, bo deklaracje są jednoznaczne co do uwzględnienia tego postulatu. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja postanowiła nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem petycji, albowiem postulat ten jest elementem prowadzonych prac, które wkrótce mają być finalizowane. Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu i ponownie proszę pana posła Marcina Duszka o przedstawienie petycji w sprawie zmiany w ustawie z 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja w sprawie zmiany art. 225 ust. 1 i art. 227 ust. 1 ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wymogi formalne. Petycja została wniesiona przez osobę fizyczną. Przedmiotem petycji jest żądanie dokonania zmiany o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej poprzez skreślenie w nich wyrazów „do 30 dni”. Jak wskazuje autor petycji, ustawa niepotrzebnie wskazuje domyślny wymiar kary aresztu. W tym wypadku zmiana ma charakter porządkujący. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Pan Krzysztof Pater, proszę.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Ponieważ to także jest zmiana bardzo drobna, porządkująca, proponuję opinię bez oczekiwania na odpowiedź.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Panie pośle, proszę zatem o rekomendację.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, w takim razie przyjmujemy ścieżkę skierowania opinii bez oczekiwania na odpowiedź. Taka jest moja rekomendacja.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Proszę wskazać do kogo powinna być skierowana ta opinia. Czy pan Krzysztof Pater może nam zarekomendować?

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Minister obrony narodowej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Minister obrony narodowej, tak, panie pośle?

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Dokładnie tak.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Zatem jest rekomendacja, byśmy wystąpili z opinią do ministra obrony narodowej. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Kolejna petycja, tym razem w sprawie zmiany w Kodeksie postępowania cywilnego oraz w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym. Ponownie proszę pana posła Marcina Duszka o przedstawienie petycji.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo. Petycja dotycząca nowelizacji ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi spełnia wymogi formalne oraz mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu. Przedmiotem petycji jest żądanie zmiany ustawy z dnia 30 sierpnia…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Przepraszam, panie pośle. To ja źle wywołałem petycję. Słusznie pan sekretarz zwraca mi uwagę. Przeskoczyłem do kolejnej petycji, a mamy petycję dotyczącą zmiany ustawy z 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Bardzo przepraszam i proszę o przedstawienie tej petycji.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Tak jest. To właśnie petycja, której żądaniem jest zmiana ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Składający wnosi o wprowadzenie do przedmiotowej ustawy zmiany w art. 37 § 2 o treści wskazanej w petycji. Wnioskodawca podnosi, iż w praktyce często ten sam pełnomocnik zastępuje mocodawcę, zarówno przed organami administracji publicznej, jak i dalej przed sądami administracyjnymi. Wnioskodawca wskazuje również na rozbieżności w orzecznictwie dotyczące dopuszczalności powołania się przez pełnomocnika na fakt udzielonego pełnomocnictwa, które znajduje się w aktach sprawy administracyjnej. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Pan Krzysztof Pater, proszę pana o stanowisko.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Podzielam opinię BAS o bezzasadności petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie widzę, zatem proszę pana posła o rekomendację.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Wnoszę o nieuwzględnianie żądania będącego przedmiotem petycji, Wysoka Komisjo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Zatem jest rekomendacja, byśmy nie uwzględnili żądania zawartego w przedstawionej petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Teraz przechodzimy do petycji postulującej zmiany w Kodeksie postępowania cywilnego oraz w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym. Ponownie proszę pana posła Duszka o przedstawienie petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, Wysoka Komisjo, petycja dotycząca nowelizacji art. 563 k.p.c. oraz wprowadzenia regulacji dotyczących ustalenia ojcostwa z urzędu spełnia wymogi formalne oraz mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu.

W tejże petycji postuluje się zmianę niektórych przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego poprzez dodanie: w pkt 1 w art. 563 przed wyrazami „uprawniona jest" wyrazów „lub oświadczenia przewidzianego w art. 1 § 2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego", dodanie w pkt 2 w art. 506 zdania „Jeżeli ustawa tak stanowi, postępowanie wszczyna się tylko z urzędu", w pkt 3 na końcu art. 519

§ 2 wyrazów „a także w sprawach o ustalenie ojcostwa", w pkt 4 art. 582 w brzmieniu wskazanym w petycji.

Ponadto w petycji postuluje się zastąpienie w zdaniu pierwszym art. 89 § 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy wyrazu „wyrok" wyrazem „orzeczenie". Jak wyjaśnia się w petycji, celem zmiany jest dostosowanie art. 563 k.p.c. do treści art. 6. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Ponownie zatem poproszę pana Krzysztofa Patera, bo sprawa jest chyba dość skomplikowana wbrew pozorom.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Opinia BAS jest bardzo dokładna i wskazuje na szereg poważnych wątpliwości związanych z propozycjami o charakterze merytorycznym, ale oczywiście petycja ta wyniknęła prawdopodobnie z problemów, które niesie życie. Niektóre z tych wątpliwości zgłoszonych przez BAS mają charakter konstytucyjny. W związku z tym rysują mi się dwa scenariusze: albo dezyderat do ministra sprawiedliwości, albo nieuwzględnienie żądania zawartego w petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie widzę. Panie pośle, bardzo proszę o rekomendację.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, wnoszę o nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Myślę, że jeżeli jest tyle wątpliwości, to nie jest to ten tryb na ich wyjaśnianie. Zatem jest rekomendacja, abyśmy nie uwzględnili żądania zawartego w przedstawionej petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie widzę, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Kolejna petycja, również referuje ją pan poseł Marcin Duszek, to petycja w sprawie zmiany ustawy z 24 czerwca 1994 r. o własności lokali w zakresie naliczania pokrycia kosztów eksploatacji nieruchomości wspólnej.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowni państwo, Wysoka Komisjo, przedmiot petycji dotyczy zasad podziału kosztów i eksploatacji części wspólnej nieruchomości. Otrzymaliśmy stosowną opinię. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu. Celem petycji jest zainicjowanie działań ustawodawczych zmierzających do zmiany przepisów ustawy z 24 czerwca 1994 r. o własności lokali w zakresie zasad naliczania kosztów eksploatacyjnych powierzchni wspólnej nieruchomości poprzez wprowadzenie jednego z trzech zaproponowanych w petycji rozwiązań. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy pan Krzysztof Pater zechciałby się odnieść? Proszę.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Podzielam opinię BAS i uważam petycję za bezzasadną.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Pan? Proszę bardzo.

Naczelnik wydziału w Departamencie Mieszkalnictwa Ministerstwa Rozwoju i Technologii Andrzej Wojtczak:

Andrzej Wojtczak, Ministerstwo Rozwoju i Technologii, Departament Mieszkalnictwa.

Podsumuję tylko, że moim zdaniem petycja jest zupełnie bezzasadna. Jest ona tak naprawdę sprzeczna z podstawowymi zasadami prawa cywilnego. Po prostu każdy właściciel nieruchomości, stosownie do swojego udziału ma obowiązek ponosić koszty utrzymania nieruchomości, zresztą każdej rzeczy, nie tylko nieruchomości. Ale i stosownie do udziału będzie miał również prawo korzystać z pożytków, które ta nieruchomość przynosi. Tak więc mówiąc krótko, jesteśmy przeciwni tej petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Zatem proszę pana posła Marcina Duszka o konkluzję i rekomendację.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, wnoszę o nieuwzględnianie żądania będącego przedmiotem tejże petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Czy wobec rekomendacji przedstawionej przez pana posła są uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję o nieuwzględnieniu żądania zawartego w przedstawionej petycji.

Ostatni punkt tego posiedzenia. Ponownie proszę pana posła Marcina Duszka o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwały upamiętniającej poznańskich adwokatów broniących robotników poznańskiego Czerwca 1956.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowni państwo, Wysoka Komisjo, panie przewodniczący, ta petycja również mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu. Jej przedmiotem jest żądanie podjęcia przez Sejm w związku z obchodami 65. rocznicy poznańskiego Czerwca uchwały upamiętniającej adwokata Stanisława Hejmowskiego oraz innych adwokatów broniących robotników poznańskiego Czerwca. W uzasadnieniu wnioskodawca wskazuje, że specjalne wyróżnienie adwokata Hejmowskiego ma na celu rozpowszechnianie wzoru adwokata, który w swych działaniach obrończych wykazuje się nieskazitelną postawą i nieustępliwością. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Pan Krzysztof Pater, proszę o pana opinię.

Stały doradca Komisji Krzysztof Pater:

Jak pan poseł powiedział, celem jest upamiętnienie adwokata Stanisława Hejmowskiego, aczkolwiek z treści petycji można byłoby odnieść także wrażenie, że autor petycji byłby także zadowolony, gdyby uchwała upamiętniała generalnie wszystkich poznańskich adwokatów broniących robotników poznańskiego Czerwca 1956. Wydaje się, że najlepszym rozwiązaniem byłoby wystąpienie do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka z propozycją podjęcia inicjatywy uchwałodawczej. Jest to komisja merytoryczna, która w tym całym procesie decyzyjnym, kiedy nastąpi on w Sejmie, byłaby zaangażowana. W związku z tym podjęcie inicjatywy przez tę Komisję zdecydowanie skróciłoby cały proces opracowywania uchwały, gdyby tamta Komisja uznała to za właściwe i zasadne.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Pan przewodniczący Jacek Świat.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Szanowni państwo, Sejm podejmuje wiele uchwał i praktyka jest taka. Jest część uchwał proponowanych przez Prezydium Sejmu, to w sprawach najbardziej doniosłych rocznic i zwykle są przyjmowane przez aklamację, taka jest idea.

Natomiast uchwały czy to dotyczące patronatów rocznych, czy uchwały okolicznościowe opracowywane są przez Komisję Kultury i Środków Przekazu, a nie przez komisje merytoryczne. Jako członek tej Komisji zabieram głos, żeby wyjaśnić również wnioskodawcy, który to obejrzy lub przeczyta stenogram. Praktyka jest taka, że takie projekty uchwał mają charakter ponadpolityczny, ponadpartyjny, ponadklubowy i są rozpatrywane na podstawie wniosku grupy posłów. Zwykle jedna osoba wychodzi z projektem, pomysłem, zbiera te kilkanaście czy kilkadziesiąt niezbędnych podpisów i normalną drogą sejmową trafia do komisji kultury.

Dlatego myślę, że najlepszą drogą, jeśli ktoś chce upamiętnić poznańskich adwokatów, jest po prostu zwrócenie się do konkretnego któregoś z posłów poznańskich, to jest oczywiste, przedstawienie mu pomysłu, zapalenie mu tej idei. Jeżeli sprawa, że tak powiem, chwyci, powstanie projekt, zostaną zebrane niezbędne podpisy i rzecz pójdzie dalej. To jest najprostsza, najlepsza i naturalna droga załatwiania takich spraw.

Nie chcę w tym miejscu wskazywać, do którego z posłów poznańskich należałoby się zgłosić, jest ich kilkunastu i myślę, że autor petycji powinien się po prostu skontaktować z którymś z nich i wspólnie tę inicjatywę podjąć. Ponieważ inicjatywa jest jak najbardziej słuszna, myślę, że nie będzie problemów z zebraniem szybko podpisów pod takim projektem. Dlatego myślę, że nie jest to sprawa dla naszej Komisji czy innych komisji merytorycznych, stąd proponuję, abyśmy nie uwzględniali tego żądania, jednak żeby nie zabrzmiało to, że je ignorujemy. Wskazuję tylko po prostu drogę najsprawniejszego, najszybszego załatwienia tego postulatu.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Proponowałbym jednak, żebyśmy skierowali rzecz do Komisji Kultury i Środków Przekazu. Komisja będzie wiedziała, co z tym zrobić. Może podjąć uchwałę, jeżeli zweryfikuje informacje, które są tu podane, o zasługach i tego adwokata, i innych poznańskich adwokatów.

Myślę też, że każda komisja ma prawo wystąpienia z taką inicjatywą. Oczywiście zwykły tryb jest taki, jak pan przewodniczący mówi, czyli grupa posłów itd. Jednak my jesteśmy na takim etapie, że wpłynęła do nas petycja i powinniśmy tej petycji nadać odpowiedni bieg. Jeżeli jesteśmy przekonani, że jest to petycja uzasadniona, to nadajmy jej taki bieg, który właśnie prowadzi do realizacji postulatu zawartego w petycji. Więc proponowałbym przekazanie jej do komisji kultury z naszą oceną o rozważenie podjęcia inicjatywy przyjęcia takiej uchwały.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Oczywiście, taki tryb jest jak najbardziej możliwy, przy czym do tej pory nie było praktyki, żeby komisja kultury, choć ma do tego uprawnienia, zgłaszała swoje, komisyjne projekty uchwał, ale oczywiście zawsze jest ten pierwszy raz.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Będzie to projekt z naszej inicjatywy i myślę, że my też tworzymy pewną zupełnie nową praktykę.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Oczywiście, możemy współpracować.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Zatem proszę pana Duszka o konkluzję i rekomendację.

Poseł Marcin Duszek (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, szanowna Komisjo, wnoszę zatem o wystąpienie do Komisji Kultury i Środków Przekazu z prośbą o rozpoczęcie takiego procesu opracowania uchwały, a pana przewodniczącego Świata, członka tej Komisji, prosimy o pilotowanie tego tematu w Komisji Kultury i Środków Przekazu.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Jest też pani przewodnicząca, druga pani przewodnicząca, tak że mamy moc sprawczą. Przy takiej ekipie z Komisji Kultury i Środków Przekazu rozumiem, że zbieranie podpi-

sów nie będzie stanowiło ewentualnej przeszkody. Myślę, że najprostsza droga to właśnie przekonać komisję kultury, która wystąpi z odpowiednią inicjatywą.

Zatem jest rekomendacja, byśmy przekazali ten postulat do Komisji Kultury i Środków Przekazu z naszą rekomendacją, by wystąpiła z inicjatywą takiej uchwały. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę, zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Wszyscy pewnie jesteśmy pod wrażeniem sprawności, z jaką pan poseł Marcin Duszek referuje petycje, co pozwala nam posuwać się naprzód. Mamy zatem jeszcze kilka minut przerwy, a o godz. 10.30 rozpoczniemy kolejne posiedzenie.

Dziękuję. Zamykam posiedzenie.